

АКТИВ

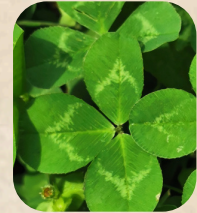
“Гласът на нашето училище!”

ул. Тома Петков №27, гр. Червен бряг

4 май 2026 | Брой № 34 | ЕЖЕСЕДМИЧНИК

За вас, зрелостници!

Скъпи дванадесетокласници,

Сякаш вчера бяхте осмокласници, които с любопитни очи прекрочиха прага на нашата гимназия. А днес вече сте зрелостници – млади хора с мечти, идеи и планове, готови да покоряват света. Вие сте нашата гордост, защото през годините доказахте, че упоритостта, приятелството и желанието за знание са най-силните оръжия на успеха. Предстоят ви важни предизвикателства – Държавният зрелостен изпит по български език и литература и професионалният изпит за придобиване на квалификация. Не ги приемайте като прегради, а като последни стъпала преди новия етап от живота. Ето няколко съвета от сърце:

За БЕЛ:

- Преговорете не само произведенията, но и идеите зад тях – какво казват на днешния човек.
- Упражнявайте се да пишете есета и интерпретативни съчинения – колкото повече пишете, толкова по-уверени ще бъдете.
- Не подценявайте правописа и пунктуацията – те са вашата визитка.

За професионалния изпит:

- Прегледайте най-често срещаните задачи и казуси – практика, практика, практика!
- Обмисляйте решенията, защото добрият специалист не е този, който бърза, а който мисли стратегически.
- Помнете: знанията, които носите, са ключът към бъдещата ви кариера.

Ние вярваме във вас! Вярваме, че ще покажете най-доброто от себе си, защото зад гърба си имате години на труд, подкрепата на учителите и приятелството на класа. Нищо не бива да ви спира – успехът обича смелите и упоритите!

Като ваш класен ръководител и учител, аз – Надежда Йорданова, ви изпращам с обич и гордост. Вие не сте просто випуск 2026 – вие сте част от сърцето на Търговска гимназия „Васил Априлов“.

Бъдете уверени, бъдете добри и никога не спирайте да учите. Животът е пред вас – грабнете го!

С обич и вяра във вашия успех,

-ТТ „Васил Априлов“ и вашият кл. р-л Н. Йорданова

Випуск 2026 – Време е да разперите крила!

Предпоследна учебна седмица за 12 а клас!

Седмична мисъл:

„Бъдещето принадлежи на онези, които подготвят план, а не извинение.“

Водеща тема на броя:

Това не е краят! – четете на стр. 2

Какво още ще прочетете в този брой:

- Силата на думите
- Любовта и стойността
- Интервю с Ивалина Йорданова – бивш възпитаник на ТТ

„Ще поговорим за това сутринта – каза тя. – Сега трябва да спя.“

Една лятна вечер през 1970 г. се обърнах към момичето до мен и я попитах дали иска да се омъжи за мен.

„Ще поговорим за това сутринта – каза тя. – Сега трябва да спя.“

На следващия ден тя ми каза, че бракът вероятно е лоша идея – може би дори много лоша – но въпреки това се съгласи. И беше права: беше лоша идея. Табита Спрюз още беше студентка, аз вече бях завършил, но не можех да си намеря работа като учител. Работех в индустриална пералня, едва свързвах двата края с минимална заплата. Имах студентски заеми, никакви спестявания и никакви придобивки. Притежавах два чифта бельо, два чифта дънки, един чифт обувки – и проблем с алкохола. Въпреки това си определихме дата: 2 януари 1971 г.

През есента взехме автобуса за Бангор, Мейн, и отидохме в известен бижутериен магазин. Помолехме да ни покажат най-евтините брачни халки, които имат. Продавачът, с перфектна усмивка и без грам осъждане, ни показа две тънки златни халки за 15 долара. Извадих портфейла си – закачен за колана с верижка като на моторист – и платих. На връщане се пошегувах: „Бас държа, че ще ни оставят зелена следа по пръстите.“

Таби, винаги готова с отговор, каза: „Дано ги носим достатъчно дълго, за да разберем.“ Около десет седмици по-късно си разменихме тези халки. Костюмът ми беше назаем и прекалено голям, вратовръзката ми изглеждаше като нещо, което би носил Джери Гарсия. Таби носеше светлосин панталонен костюм, който вече беше обличала като шаферка на сватба на приятелка. Беше зашеметяваща – и уплашена до смърт. Нашето тържество? Сандвичи с риба тон и газирано, в моя стар „Бюик“ с умираща скоростна кутия. Аз не спирах да прокарам палеца си по халката на пръста си.

Няколко години по-късно – може би три, може би пет – Таби миеше чинии, когато халката ѝ се изплъзна и падна в канала. Разглобих тръбите, но не намерих нищо освен една фиба. Халката беше изчезнала. Дотогава вече можех да си позволя похубава, но тя плака за изгубената първа. Тя не струваше дори осем долара, но беше безценна.

Животът беше щедър към мен в кариерата ми. Написах бестселъри и спечелих милиони. Но никога не съм свалял тази евтина халка, откакто жена ми, с треперещи ръце и блестящи очи, я сложи на пръста ми.

Знам, звучи като кълтри песен. Но животът често звучи така.

Тази халка ми напомня за нашия мъничък тристаен апартамент, скърцащите подове, шумния хладилник, зимните течения и табелката над мивката, на която пишеше: „Приятелю, нямаме газ!“. Напомня ми кои бяхме (двама луди младежи) и какво имахме (почти нищо). Напомня ми, че цената и стойността не са едно и също.

Минали са 42 години – и още няма зелена следа. Сигурно вече се питате: „Кой е авторът и истинска ли е историята?“

Историята е истинска и е разказана от Стивън Кинг, световноизвестният писател на хорър и трилъри. Жената, за която се говори, е Табита Спрюз – съпругата му, с която е женен повече от 50 години. Историята се появява в интервюта и есета на Кинг, където той разказва за бедните им първи години и значението на халките като символ, а не като стойност.

Силено послание

Историята на Стивън Кинг и Табита е не само любовна, а и дълбоко символична. В нея се крият няколко силни послания:

- Цената ≠ Стойност
- Евтината халка не струва почти нищо, но за тях тя е била безценна. Това е урок по икономика и по човечност: истинската стойност не е в цената, а в смисъла и емоцията, които носи предметът.
- Успехът идва от смелост и упоритост
- Двамата се женят, въпреки че нямат пари, стабилност или перспектива. Кинг тогава е никой, без работа, с проблеми. Но вярата и любовта им стават основа за бъдещия успех.
- Простотата е сила
- Сватба с евтини халки, без лукс, без фотосесии, без скъпи ресторанти – и въпреки това бракът им издържа повече от половин век.
- Символиката на халката
- Халката става напомняне за пътя, през който са минали: трудностите, мечтите и победите. Тя е тяхната „знак на честта“, за това, че са устояли.
- Любовта е инвестиция, а не разход
- Историята е като урок за икономическо мислене – в началото „разходът“ изглежда голям, но реалната стойност идва с времето.

ЦЕНА СТОЙНОСТ

\$15

ЛЮБОВ

Думите, които хранят... и думите, които убиват

Как две растения, отглеждани при еднакви условия, получиха различна съдба?

В научната история има много експерименти, които показват, че живите организми реагират не само на физическите условия, но и на отношението, което получават. Един от най-впечатляващите примери е тестът с две растения, проведен при напълно еднакви условия – еднаква светлина, вода, температура и почва. Разликата?

В допълнение, на „уважаваното“ растение понякога му се поднасяше мило приготвена украса или малък декоративен детайл, като символ на грижа.

След няколко седмици ефектът беше видим:

- Първото растение ежедневно „чуваше“ обиди, негативни думи и груб тон. „Обижданото“ растение започна да увяхва, листата му се свиха и загубиха цвят.
- Второто – ласкави изрази, нежни комплименти и топъл глас. „Хваленото“ растение остана жизнено, с яркозелени листа и свеж вид.

Подобни наблюдения подкрепят хипотезата, че дори растенията могат да бъдат повлияни от вибрациите и енергията на човешкия глас. Макар че класическата наука все още е предпазлива в обясненията, резултатите от такива опити провокират любопитство и разпалват въпроса: ако думите ни имат сила върху растения, колко по-силно влияят върху хората около нас?

Източници: IKEA „Bully a Plant“ Campaign (2018) – експеримент, проведен в училища в Дубай, при който две растения били изложени на различно вербално отношение при напълно еднакви условия. Резултатите показват, че „обижданото“ растение увяхва по-бързо, докато „хваленото“ остава свежо. <https://www.ikea.com/ae/en/this-is-ikea/bully-a-plant-pub8f9a7b4d>

Dr. Masaru Emoto – Water Crystal Experiments – изследвания върху влиянието на думите и емоциите върху структурата на водните кристали, които често се цитират като обяснителен модел за подобни явления при растения. <https://masaru-emoto.net/en/science-of-messages-from-water/>

„Магията на остров Бел“ — филм за креативността и вдъхновението

Скъпи ученици от ТГ, в свят, който постоянно се променя, креативността се превръща в един от най-ценните умения за успех и личностно развитие.

Филмът „Магията на остров Бел“ с участието на легендарния актьор Морган Фрийман е истинско вдъхновение за всички, които искат да развият своето мислене, да творят и да преодоляват предизвикателствата по нови и необичайни начини.

„Магията на остров Бел“ показва, че най-важната сила е въображението и креативността. Чрез нови идеи, смелост и сътрудничество можем да преодолеем препятствията и да създадем нещо уникално. Вие, като млади хора, които се обучавате в сферата на икономиката, управлението и електронната търговия, живеете в динамичен свят, в който новаторството и креативността са ключови. „Магията на остров Бел“ ви учи, че:

- Всяка идея има стойност – дори да изглежда различна или странна.
- Сътрудничеството и отвореността към нови гледни точки отключват истинския потенциал на екипа.
- Грешките и провалите не са краят, а началото на нови възможности.
- Вярвайте в себе си – Вашите идеи могат да променят света.
- Не се страхувайте да експериментирате – Понякога най-неочакваните решения са най-добрите.
- Работете заедно – В екип можете да постигнете много повече, отколкото сами.

Морган Фрийман, с мъдростта и спокойствието си, ни води през тази вълнуваща приказка, която показва, че вътрешната сила на креативността е в нас всички.

„Магията на остров Бел“ не е просто филм, а урок по въображение, смелост и иновативно мислене – качества, които са особено важни за бъдещите лидери и професионалисти като вас.

Гледайте го с отворено сърце и ум и не забравяйте: вашата креативност е най-силният инструмент, с който разполагате!

„...Кажете ми какво
НЕ виждаш?“

УЧЕНИКЪТ ОТБЛИЗО

Ивалина Йорданова (випуск 2024) – искреност, точност, активност

1. Как се казвате и в кой випуск завършихте?

– Казвам се Ивалина и завърших випуск 2024 година в класа на г-жа Веселка Христова

2. Каква беше специалността Ви и защо я избрахте?

– Специалността ми беше Икономика и мениджмънт и я избрах за бъдещи професионални успехи

3. Какво си спомняте от първия си учебен ден в гимназията?

– Спомням си, че се чувствах изключително миниатюрна сред цялата обстановка

4. Кой учител Ви е направил най-силно впечатление и защо?

– Тук наистина няма да отговоря. Не знам какво и как.

5. Имаште ли любим предмет?

– Български език и литература.

6. Какво беше голямото предизвикателство за Вас като ученик?

– Най-голямото предизвикателство беше събуждането толкова рано сутрин

7. Опишете ТГ с три думи.

– Развитие, знание, приятелство.

8. Кой беше най-забавният момент от ученическите Ви години?

– Не са малко, няма как да конкретизирам, но като цяло си беше забавно всичко.

9. А най-трудният?

– Най-трудният: изпитванията по счетоводство.

10. Участвахте ли в извънкласни дейности или събития? Какви?

– Във всичко, което се състоеше като събитие вземах участие.

11. Кое научено в гимназията Ви е било най-полезно в живота?

– 20% ДДС. Всичко от ТГ е полезно в живота, все пак е икономическо училище.

12. Къде сте днес – с какво се занимавате?

– Уча висше образование.

13. Има ли нещо, което бихте казали на сегашните ученици?

– Да съхраняват борбения си дух.

14. Бихте ли се върнали в ТГ като ученик/преподавател, ако имаште възможност?

– Реалност е фифти, фифти. Бих се върнала, защо не?

15. Какво място заема Търговската гимназия в сърцето Ви днес?

– Доста голямо място заема – велик спомен!

Малко хумор:

Мъж прави комплимент на блондинка:

– Вие сте удивителна!

– Вие пък сте въпросителен!

Съвет за мотивация:

„Дисциплината е мостът между целите и постиженията.“

— Джим Рон

Главен редактор:

Надежда Йорданова

Графично оформление:

Габриел Цветанов